

Luku: 7) Oikeus suojaan

Harjoitus: Uusi kotini

Liite: Tarina Ericistä

Mietin, mitä tapahtuu, kun sateet alkavat

”Minä olen Eric. Olen 11-vuotias ja asun täällä Nyarugusussa. Tulimme tänne Burundista. Meitä vainottiin, ja kun saimme tietää, että muut pakenivat tänne, mekin päätimme lähteä pakoon. Muuten meidät olisi tapettu. Se, että meidät haluttiin tappaa, tuntui kauhealta. Halusin myös käydä koulun loppuun, ja minua pelotti, että jos lähtisimme pakoon, en pystyisi siihen. Minä, isä, äiti, sisarukset ja naapurit tulimme tänne jalan. Muistan, ettei meillä ollut mitään syötävää ensimmäisenä iltanamme leirissä. Olin silloin surullinen, mutta myös iloinen päästyäni tänne. Tällainen on minun päiväni: Herättyäni pesen kasvot ja hampaat. Sen jälkeen lähden vedenhakuun ja teen muita askareita vanhempieni avuksi. Käyn esimerkiksi torilla tai keräämässä polttopuuta. Sitten lähden kouluun. Opiskelemme ranskaa, kirundia, matematiikkaa ja vähän englantia. Minusta on kivaa opiskella englantia. Kun tulen koulusta kotiin, auttelen kotitöissä, autan pikkusisarusiani peseytymään ja teen muuta, mitä tarvitaan. Sen jälkeen minulla on aikaa leikkiä. Pelaamme jalkapalloa ja muita pallopelejä. Käymme Plan Internationalin keskuksessa tapaamassa muita lapsia, joilla on usein pallo mukanaan, ja leikimme yhdessä. Joskus saamme pallon lainaan. Leikin jälkeen menen suoraan kotiin. Illalla sängyssä mietin kaikenlaista, esimerkiksi sitä, että voi alkaa sataa, ja mitä alkava sadekausi tuo tullessaan. Sateella koko telttä on veden vallassa. Kaikki kastuu likomäräksi. Silloin emme pysty nukkumaan, sillä meidän on oltava jalkeilla koko yö.”